

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars III. Sub Cælestino papa I. anno CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Actio IV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15241

& Theodosium missa,) paulo post sanioris mentis effecti, a sceleratorum militia deficientes, ad catholicæ ecclesiæ castra se receperunt. Hæc ex actis Concilii Ephesini Baronius anno 431. numero septuagesimoprimo, usque ad 80.

ANNO
CHRISTI
431.

ACTIO II.

Secunda actio Concilii orthodoxi decima Iulii inchoata est, in qua post duodecim dies habitu Conciliabuli, legati sedis apostolicæ eodem die, quo Ephesum appulerant, in Synodus introduciti, obtulerunt literas Cælestini pontificis, ob dignitatem apostolicæ sedis Latine scribentis, Latine recitatas. Quas cum patres velut catholicas & orthodoxas prædicassent, & faustis acclamationibus acceperint, iisdem legatis acta Synodi, prout petierant, prælecta fuerunt, eo consilio, ut latam contra Nestorium sententiam suo suffragio etiam confirmarent. Ex actis Concilii Ephesini Baronius numero 80, & 81.

ACTIO III.

Legati sedis
apostolicæ
Nestorii
condemna-
tionem ap-
probant.

Nestoria-
norum in
Cyrillum
calumnia.

Isidorus Pe-
lusiota cum
Cyrillo ex-
postulat.

Vndecima Iulii, tertia actione patribus Concilii conuenientibus, legati sedis apostolicæ in damnationem Nestorii suum calculum adiecerunt. Quorum primo loco Philippus presbyter post sententiam, de primatu sedis apostolicæ quædam prælocutus est, quæ sanctum Concilium approbavit. Post Philippum cardinalem presbyterum, proximiore connexione capiti ecclesiæ coniunctum, duo reliqui sententiam pronuntiarunt, & subscriperunt, quantumuis episcopali dignitate præminerent. Quod hæc damnatio Nestorii non tantum per legatos Cælestini pontificis, verum etiam omnium occidentalium episcoporum vicem agentes, confirmata fuerit, duabus synodicis epistolis ad imperatorem Theodosium & clerum Constantinopolitanum, nulla rerum in Conciliabulo gestarum mentione facta, prescriperunt. Nestoriani interim ut eas, quas Cyrilus de damnato Nestorio in Ægyptum scripsisset literas anteuerterent, suis istuc transmissis, significarunt Cyrillum eodem animo in Nestorium commotum esse, quo Theophilus Chrysostomum antehac infectatus fuit, & ut eum Ægyptiis odiosum redderent, addiderunt eumdem sua meritissima culpa absque perendina dilatione excommunicatum esse. Quæ res piorum multorum animos exulteauit. Inter alios Isidorus Pelusiota, commentis hæreticorum fidem adhibens, per epistolam cum Cyrillo expostulavit; monens ne qui nepos esset Theophili, mores sicutiamque eiusdem imitetur. Vicetorem sanctissimum monachum per calumnias eo infamiae adegerunt, ut mandato Concilii se per iuramentum ab obiectis hæreses calumniis purgare debuerit. Ex Cyrillo & actis Concilii Ephes. Baron. anno 431. num. 82. usque ad 87.

ACTIO IV.

Quarta actione, post interuallum aliquot dierum decimasexta Iulii, in eamdem Dei genitricis basilicam patres Concilii conuenerunt, acturi de modo & ratione, qua iniuriam Cyrillo, Memnoni, aliisve orthodoxis episcopis a Conciliabulo Nestorianorum irroga-

ANNO
CHRISTI
431.

tam, eluerent. Nam ante vndeclimum diem Iulii de rebus in conuen-
tu malignantium gestis nihil rescuerant. Cum post omnium iniu-
riarum enarrationem, & libelli, quem de iniusto Nestorianorum
iudicio Cyrus & Memnon obtulerant, recitationem, magnus ille
Acacius Melitenus episcopus, ea quæ Ioannes Antiochenus aduer-
sus Synodum nullo iuris ordine seruato fecisset, plane irrita nulliter-
que acta esse declarasset; vt pote, quod is qui auctoritatem iudicandi
non habebat, officium iudicis sibi assumpsisset, factoque clandesti-
no improborum & electorum episcoporum conuentu, absque villa
citatione aut admonitione prævia, sententiam condemnatoriam
pronuntiasset; placuit tamen omnibus, vt qui auctor omnium sedi-
tionum fuerat, Ioannes Antiochenus, insuper audiretur, eamque
ob causam iudiciali ordine citaretur. Duabus itaque vicibus succe-
siuis tres episcopi missi fuerunt, qui ipsum Ioannem nomine totius
Synodi ad Concilium inuitarent. Primi præter minas, iurgia &
blasphemias militum in fidem catholicam obiectas nihil responsi
retulerunt. Secundi euaginatis gladiis ab accessu Ioannis prohibi-
ti, hoc a Ioanne per milites responsum acceperunt: *Episcopus Ioan-*
nnes ait: Nos homines per nos gradu motos & excommunicationis vin-
cculo innodatos responsō non dignamur. Quæ cum episcopi ad Con-
cilium retulissent, Iuuinalis Hierosolymitanus episcopus dixit, ob
legatos saltem apostolicae sedis Roma missos, cum parere debuisse:
Cum præsertim, inquit, apostolica ordinatione & antiqua traditione in
consuetudinem abierit, ut Antiochena sedes perpetuo a Romana dirige-
retur, indicareturque. Ioannes vero malum malo, crimen criminis ad-
iiciens, chartas publice affigi iussit, quibus Cyrus Apollinaristarum
hæreticorum sectarius esse declarabatur. Continebat eadem scheda,
omnia de Cyrilli hæresi imperatori iam nuntiata esse. Ex actis Concil.
Ephes. Baron. an. 431. num. 87. & sequentibus.

Cyrillus &
Memnon
de iniuria
a Concilia-
bulo sibi il-
lata con-
queruntur.

Decreto sy-
nodali Ioā-
nes Antio-
chenuscita-
ri iubetur.

Ioannes
Antiochen.
Cyrillum
publico
scripto de
Apollinari-
starum hæ-
resi infa-
mat.

A C T I O V.

Decimo septimo die Iulii episcopis orthodoxis in eadem deipa-
ræ virginis ecclesia congregatis, Cyrus de charta publice affixa
conquestus, rogauit, vt ad reddendam de irrogata contumelia ra-
tionem Ioannes citetur. Apollinari eiusque sententiæ anathema di-
xit, vt hæreses suspicionem Nestorianorum conatu inustam tolle-
ret & exploderet. His acceptis placuit sanctæ Synodo Ioannem per
tres episcopos tertio citari. Qui cum se ad Ioannis habitationem
contulissent, & a clericis eiusdem male excepti fuissent, ab iis qui
aderant militibus commiserationis causa ex eorum manibus libera-
ti per archidiaconum illius hoc tandem responsum acceperunt: *Ne-*
que vos ad nos mittatis, neque in posterum quicquam ad vos mitte-
mus, &c. Cognita itaque Ioannis contumacia, oecumenica catho-
licorum Synodus in ipsum, & qui cum eo erant episcopos tri-
ginta sex (inter quos etiam Theodoreus reperitur) anathematis
sententiam tulit, nisi quamprimum ab eo recederent. Insuper
vniuersa acta, quæ contra Cyrillum & Memnonem egerant, probabantur.

Cyrillus de
infamia si-
bi a Ioanne
illata con-
queritur, &
Apollinari
anathema
dicit.
Decernitur
scitatio cō-
tra Ioan-
nem.
Reprodu-
cta citatio-
ne Ioannes
cum reli-
quis 36. epi-
scopis ex-
communi-
catur.

Acta Con-
ciliabili E-
phesini re-
probantur.

Concil. Tom. 6.

Nnn ij